

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У 2534/10(2008)
22.04.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судијским помоћником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења туженог органа број 463-02-00498/2007-07 од 30.11.2007. године, са заинтересованим лицима А.А. и Б.Б., ..., улица ... број ..., у предмету коришћења грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 22.04.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове број 463-02-00498/2007-07 од 30.11.2007. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Одсека за имовинско-правне и стамбене послове општине Земун број 463-68/2006-6 од 20.03.2007. године, којим је А.А. и Б.Б. из ... утврђено право коришћења на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној

својини, означеном као земљишно књижна парцела број ... у површини од 5.776 м², уписаној у ЗКУЛ бр. ... КО ..., у уделима по $\frac{1}{4}$ идеалног дела.

У тужби поднетој Врховном суду Србије 01.02.2008. године под пословним бројем У.837/08, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права, указујући да нису били испуњени услови за утврђивање права коришћења на спорном земљишту, у смислу члана 84. Закона о планирању и изградњи, јер се ово земљиште делом налази у зони предвиђеној за саобраћајне површине и не може се уврстити у остало грађевинско земљиште. Истиче да део парцеле, који се налази у зони саобраћајних површина, представља јавно грађевинско земљиште, у смислу члана 69. Закона о планирању и изградњи, јер је Планом донетим у складу са овим законом намењено за изградњу јавних објеката од општег интереса и за јавне површине, а у државној је својини. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", бр.116/08 и 104/09), и члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл.гласник РС", бр.111/09) уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. Закона о уређењу судова.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), Управни суд је нашао да је тужба основана.

По налажењу Управног суда, приликом доношења оспореног решења учињене су битне повреде правила поступка. Ово због тога што се у списима предмета не налази оспорено решење које садржи потпис службеног лица које је донело решење са печатом туженог органа, већ само отправак тог решења који је достављен тужиоцу и суду као део списка предмета, на коме је тачност отправка оверена потписом на отправку, а овај потпис је оверен печатом туженог органа.

У уводом делу оспореног решења означено је да га је донео помоћник министра, по овлашћењу министра 05 број 021-02-37/07 од 19.06.2007. године, а на месту за потпис службеног лица означен је помоћник министра Милорад Бјелопетровић.

Одредбом члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97), прописано је да писано решење садржи: увод, диспозитив, образложење, упутство о правном средству, назив органа са бројем и датумом решења, потпис службеног лица и печат органа. У случајевима предвиђеним законом или другим прописима, решење не мора да садржи поједине од ових делова. Ако се решење обрађује механографски, уместо потписа и печата може да садржи факсимил. Одредбом члана 201. став 1. наведеног Закона, прописано је да решење потписује службено лице које га доноси.

Код оваквог стања ствари, с обзиром да су према цитираним одредбама закона, потпис лица које доноси решење и печат органа обавезни делови сваког писменог решења, сем оних која се обрађују механографски, што није, у конкретном случају, то су, по налажењу Управног суда, при доношењу оспореног решења учињене битне повреде одредаба члана 196. став 3. и члана 201. став 1. Закона о општем управном поступку, јер се у списима предмета, који су достављени овом суду, не налази оспорено решење које је потписано потписом лица које га је донело и оверено округлим печатом туженог органа.

Осим изложеног, као број оспореног решења у уводу је наведен број 463-02-00498/2006-07, а на крају број 463-02-00498/2007-07, коју очигледну омашку орган није исправио до достављања списка суду.

У поновном поступку тужени орган је у обавези да отклони учињене повреде правила поступка, сагласно правном схватању и примедбама Управног суда, које су изнете у овој пресуди, након чега ће донети закониту одлуку по жалби тужиоца.

Са изнетих разлога, налазећи да је због повреде правила поступка повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 41. став 2. и вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су правна схватања и примедбе суда, изнети у овој пресуди, обавезни за тужени орган у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.04.2010. године 14 У 2534/10 (2008)

Записничар
Вукица Латиновић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Саво Босанац

АМ